

Folketingets Ældreudvalg

Holbergsgade 6
1057 København K
Telefon 33 92 93 00
post@aeldremin.dk
www.aeldremin.dk

Sagsnr.
2024 - 8668

Doknr.
941249

Dato
04-12-2024

Folketingets Ældreudvalg har d. 22. november 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 3 til ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peder Hvelplund (EL).

Spørgsmål nr. 3:

”Det er i lovforslaget uklart, hvornår personer under folkepensionsalderen kan blive omfattet af ældreloven, idet det i lovbemærkninger hedder, at ”vedkommendes alder (vil) skulle tillægges betydelig vægt”, og at det vil gælde ”i forhold til personer, der med rimelighed kan betegnes som ”ældre””. Det vil ifølge lovbemærkningerne f.eks. være personer i 50’erne, der lider af demens, men ikke personerne i 30’erne, der lider af demens. Vil der med en så upræcis beskrivelse efter ministerens opfattelse ikke være betydelig risiko for en urimelig forskelsbehandling af borgerne, og vil ministeren på den baggrund ændre undtagelsesbestemmelsen for alderskriteriet?

Svar:

Med ældreloven udskilles ældreplejen fra det specialiserede socialområde. Ældreplejen betragtes således som et alment område. Det er en understregning af, at aldring og alderdom ikke er et specialiseret område, men derimod et alment område, da alle i løbet af alderdommen kan få behov for ældrepleje.

Det fremgår bl.a. af § 2, stk. 1, i forslaget til ældrelov, at loven vil finde anvendelse for personer, som har nået folkepensionsalderen, og har behov for pleje og omsorg til varetagelsen af den daglige livsførelse på grund af nedsat funktionsevne, der er opstået i forbindelse med personens aldring.

Det fremgår af § 2, stk. 2, at loven også vil finde anvendelse for andre ældre personer, som ikke har nået folkepensionsalderen, når det efter en samlet vurdering af personens livssituation vurderes, at behovet for pleje og omsorg til varetagelsen af den daglige livsførelse svarer til det behov, som ældre personer, der har nået folkepensionsalderen, kan have, jf. stk. 1.

Det fremgår af § 2, stk. 3, at vurderingen af, om en person er omfattet af ældreloven, jf. stk. 1 og 2 foretages af kommunalbestyrelsen i personens hellekommune. Det vil i praksis

sige, at vurderingen foretages af de faglige medarbejdere i den kommunale visitation.

Med henblik på tydeligt at afgrænse ældreplejen fra det specialiserede socialområde er ældrelovens anvendelsesområde i lovforslaget afgrænset af et relativt objektive kriterium. Dette udgøres som det helt klare udgangspunkt af en kombination af en opnået alder sammen med et vurderet behov for hjælp til opretholdelse af den daglige livsførelse, der er opstået i forbindelse med aldringen.

Aldringsprocessen for den enkelte er imidlertid individuel og ikke ensartet eller lineær. Et eventuelt behov for hjælp til opretholdelse af den daglige livsførelse, der er opstået i forbindelse med aldringen, kan dermed variere fra person til person.

Bestemmelsen i § 2, stk. 3, er en snæver undtagelsesbestemmelse til den altovervejende hovedregel i § 2, stk. 1, der hjemler mulighed for at fravige det objektive alderskriterium. Det fremgår således af ordlyden i § 2, stk. 2, at undtagelsesbestemmelsen alene finder anvendelse for "andre ældre personer", hvilket indebærer, at personerne med rimelighed skal kunne betegnes som ældre.

Ved vurderingen af, om en persons behov for pleje og omsorg til varetagelse af den daglige livsførelse svarer til det behov som ældre personer, der har nået folkepensionsalderen, kan have, kan bl.a. indgå overvejelser, om behovet efter en samlet vurdering af personens livssituation mest hensigtsmæssigt varetages efter de foreslåede materielle bestemmelser i loven. Det vil bl.a. sige, om personens behov mest hensigtsmæssigt skal omfattes af helhedsplejen i form af få, sammenhængende og rummelige pleje- og omsorgsforløb, jf. lovforslagets §§ 9 - 11. s, men også om personen i forhold til lovens formål og bærende værdier m.v., mest hensigtsmæssigt skal omfattes af ældreplejen i kommunen i henhold til ældreloven.

Det bemærkes, at personer med funktionsnedsættelse, f.eks. som følge af et handicap, der ikke omfattes af ældreloven, men som hidtil har modtaget f.eks. hjemmehjælp efter § 83 i serviceloven, ikke mister rettigheder med ældrelovens vedtagelse, givet at de fortsat har et specialiseret behov. Disse personer vil således fortsat have ret til specialiserede ydelser i det omfang de opfylder kriterierne herfor i serviceloven.

Det er samlet set min vurdering, at vi med ældrelovens afgrænsning af personkredsen, herunder i forhold til personer, der ikke har nået folkepensionsalderen, giver mulighed for at tage højde for at behovet for hjælp til opretholdelse af den daglige livsførelse, kan variere fra person til person. Dette samtidig med, at personer, som ikke omfattes af ældreloven, ikke mister ret til at modtage f.eks. hjemmehjælp efter servicelovens regler, hvis de opfylder kriterierne herfor i serviceloven. Jeg vurderer således ikke, at der vil være en betydelig risiko for urimelig forskelsbehandling af borgerne og vurderer på den baggrund heller ikke, at der er grundlag for at ændre undtagelsesbestemmelsen i lovforslagets § 2, stk. 2

Med venlig hilsen
Mette Kiergaard
Ældreminister